

03

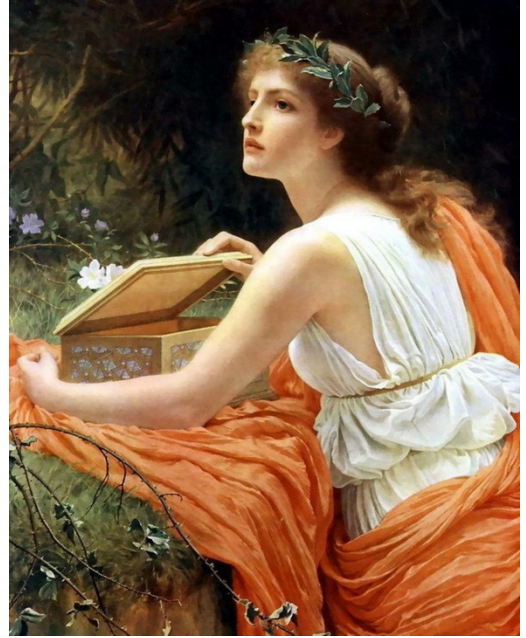

KOLEJİN
KALEMİNDEN

Pandora'dan Hypatia'ya Gelen Hediye

Antik Yunan mitolojisinde Pandora, ilk yaratılan kadın. İsmi “**tüm tanrılardan armağan**” anlamında. Özünde asalet, zarafet, güzellik gibi meziyetler yanında kıskançlık ve kibir var. Ama belki de onu en iyi anlatan özelliği meraklı olmasıydı, herkesten biraz daha fazla miktarda.

Yemyeşil bir ormanda eşi Epimetheus ile birlikte yaşayan Pandora çok mutluydu. Ta ki bir yolcu onlardan bir yardım isteyene dek. Bir sandık taşıyordu yolcu, küçük ama çok ağır olduğunu belirtmişti. Yorgundu, aç ve susuzdu. Ona taze meyveler ikram ettiler, berrak derelerden akan soğuk su verdiler. Yolcu dinlendi, karnını doyurdu ve bu iyi insanlardan bir yardım istemenin cesaretini topladı. Taşımak zorunda olduğu sandığı dönüşte almak üzere onlara emanet edip edemeyeceğini sordu. Pandora ve eşi bu teklifi seve seve kabul ettiler. Ancak yolcunun ısrarlı bir isteği vardı. Bu sandığı ne olursa olsun açmamaları gerekiyordu. Yoksa hepsinin zarar görebileceğini belirtmişti. İşte bu andan itibaren her şey değişecekti Pandora için. Merak duygusu hemen harekete geçti, acaba sandığın içinde ne var? Artık sevimli tavşanların nasıl bu kadar hızlı koştuğunu merak etmiyordu ya da rengârenk çiçeklerin nasıl birbirinden bu kadar farklı kokulara sahip olduğunu veya kuşların onu her zaman sevindiren ötüşlerinin ne anlatmak istediğini...

Evet, merak duygusu iyidir ama Pandora için artık içini kemiren, yüzüne gölge düşüren bir kurt gibiydi. Ve bir gün artık dayanamadı Pandora, sandığın kapağını aralamaya yolcunun bu kadar ısrarlı tembihlerine karşılık içinde ne olduğunu görmeye karar verdi. Ancak kapağı açar açmaz pişman oldu. Simsiyah bir bulut gibi bir sürü böcek dışarı çıktı. Pandora çok şaşırdı, korktu. Hemen kapağı kapattı. Ancak olanlar olmuştu. Ağlamaya başladı, pişman olmuştu. "Eyvah!" dedi. "Ben ne yaptım?" O sırada incecik bir ses duydu. "Beni de çıkarın lütfen. Tüm hastalıkları, felaketleri, kötülükleri serbest bıraktınız, onlarla ancak ben mücadele edebilirim." Pandora şaşırdı. Yemyeşil ormanın üzeri kara bir bulut ile kaplanmıştı. Bir tanesi daha olsa ne fark eder ki diye düşündü. Sandıkta küçük, beyaz bir böcek vardı. "Adın ne senin?" diye sordu Pandora. "Benim adım UMUT." dedi sevimli böcek.

MS 4.yy.da Mısır'da İskenderiye Kütüphanesi. Felsefe, matematik ve astronomi alanında dersler veren bilim insanı Hypatia araştırmalar yapıyor; düşünüyor ve merak ediyor.

"Düşünme hakkını koru, yanıltarak düşünmek, hiç düşünmemekten yeğdir." derdi öğrencilerine sürekli. Az önce aklına gelen Pandora'nın hikayesini düşündü. Merak etmese insan gelişebilir mi?

İnsanlık, uygarlık ilerleyebilir mi? Gökyüzünde olup bitenler kadar, hayatın anlamını da merak etmeli insan. Varlığımızın bir anlamı olmalı. Evrenin gizemini çözmek insanın sorumluluğudur. Bir o kadar da heyecan verir insana, yaşama azmi katar. Pandora'nın sandığına baktı. Evet o sandık burada dedi. İnsanlık tarihinin en eski en değerli eserlerinin olduğu İskenderiye Kütüphanesi'nde. O sandıkta bize gelen en güzel hediye "MERAK" duygusu. Her ne kadar bazen sonuçları bize zarar veriyor gibi görünse de birileri onu yok etmeye çalışsa da...

Çağlar ötesinden tanıyordu Hypatia'yı. Ona içinde UMUT olan sandığı göndermişti hediye olarak. **ASLA VAZGEÇME** diyordu adeta: ne olursa olsun merak etmekten, sorgulamaktan, şüphe etmekten ve aklın rehberliğinden... Ancak bu yolda ilerlerse insan, adalet gelir belki dünyaya. Hurafelerden uzak, bilime yakın olur insan ve insanca bir yaşama. "Senin mirasına sahip çıkacağım Pandora, ne olursa olsun cehaletin karanlığında kör olmuş gözlerin aklın ışığıyla yeniden görmesini sağlamak için." dedi kütüphaneden usulca öğrencilerinin yanına giderken.

Yasemin EREN

Çanakkale Koleji Felsefe Öğretmeni

O Anın Müziği: ZeN

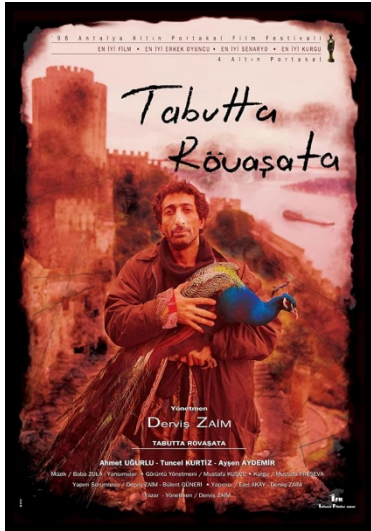

ZeN, 1988 yılında Boğaziçi Üniversitesinin koridorlarında 'doğaçlama' müzik icra etmek adına temellerini atmıştır. Osmanlıcada 'kadın' anlamına gelen kelime ve sonuna getirildiğinde o 'müzik aletini çalan kişi' manasına gelen ekin birleştirilmesiyle adını almıştır.

Ne tarz müzik yapacaklarının kendileri de farkında olmayan grup 70'ler saykodelik ve prog rocktan etkilenip kendi müziklerine 'o anın müziği' demiştir. Böylelikle ZeN, ülkemizin topraklarında deneyseiliğin doruk noktası olmuştur.

Vokal Merih Öztaylan'ın katılıp, Bozkurt Coşkunoğlu'nun davulda gözükmesi ile beraber grup ilk konserlerini Boğaziçi Taş Oda'da vermiştir. Başlarda ismi bile olmayan bu grup giderek belirli bir kitleye sahip olan bir topluluğa evrilmeye başlar. Müzik dehası Sonic Youth'un gitaristi Thurston Moore, ZeN'in 1996'da çıkan ikinci albümleri 'Derya'yı ABD'de yayınlamıştır. Spin müzik dergisi tarafından '1994 yılının en iyi ve en az tanınan 10 topluluk' başlığı altına girmeyi de başarmışlardır.

Murat Ertel'in de dediği üzere tüm grup elemanları aynı evde kalıyordu ve bu da müzik icrasının hiç durmadığı, müzikal bir yaşantı anlamına geliyordu.

Tabii bu süreç içerisinde grup içinde anlaşmazlıklar da ortaya çıkmıştı. O dönemde Derviş Zaim, Tabutta Rövaşata'nın çekimlerini bitirmişti ve filme özgü müzik arayışı içindeydi. Bu teklifi ZeN'e sunmuştu. Ancak Murat Ertel, Levent Akman ve Emre Onel dışındaki üyeler bu teklifi kabul etmedi. Bu anlaşmazlık da filmin müzikleri için kurulup sonrasında dağılmak üzere toplanan Baba Zula'nın başlangıcıydı. Fakat Tabutta Rövaşata'nın müzikleri çok beğenilmişti ve Baba Zula müzik icrasına devam edip yüksek bir mertebeye ulaşma yolunda adımlarını atmaya başlamıştı.

98 yılında Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde (ya da ZeN'in deyişi ile Bakırköy Akıl Hastanesinde) çalışan iki hemşirenin gruptan bir talebi vardır: *Hastane içinde gerçekleşmesi istenilen bir ZeN konseri*. Konserden gelecek olan tüm gelirin de hastalara bağışlanacağını söyleyen hemşirelerin bu isteğini sorgusuz sualsiz kabul ederler. Fakat hemşirelerin küçük bir ricası daha vardır: Burada olduğu gibi çok karanlık ve

depresif şarkılar çalmayın, hastanede öyle hastalar var ki sizin gezindiğiniz yerlere giderler de geri dönemezler.

Konser 1998'in 23 Haziran'ında saat 13.45'te Mazhar Osman Uzman Salonu'nda, dönemin parasıyla 250.000 TL'lik biletle gerçekleşecekti. Konser günü grup üyeleri salona giriş yaptıklarında onları çocukluklarından beri her yerde gördükleri Dilek Tunca'nın 'sus' yaptığı fotoğraf karşılamıştı. Grup üyeleri bu görseli kendi gözleri ile görmekten o kadar etkilenmişti ki Murat Ertel, konser ücreti olarak sadece bu fotoğrafı istemişti.

Dilek Tunca'nın bu fotoğrafını eskiden sürekli hastanelerde görüyorduk. ZeN ile beraber de bu değerli fotoğrafı albümleri "Bakırköy Akıl Hastanesinde" tekrardan görmüş olduk.

Hastane konserine geri dönecek olursak konser tamamen doğaçlama olacaktı. Ne bir çalınacak şarkıların listesi ne de bir söz içeriyordu. Hiçbir şey planlı değildi. ZeN bu düzeni yıkarak doğaçlamanın ve gözlemin ne olduğunu anlatmayı amaçladı. Bunun için konser öncesi hastaneyi sürekli ziyaret ederek ortamın havasını soludular; hastalar, doktorlar, hemşireler ve psikiyatristler ile bol bol sohbet etmiş ve hastaneyi dolu dolu yaşamışlardı.

ZeN için konser hastanenin ruhunu birebir taşımalıydı. Bu yüzden tüm grup üyeleri doktor önlükleri giyip sahneyi de hastane komidinleri ve spesifik hastane odası eşyaları ile düzenlemişlerdi. Konserin asıl konukları olan doktorlar, hastane personellerinin yanında hasta bakıcılar eşliğiyle gelmiş hastalar da bulunmaktaydı.

Konserin bütün şarkıları, grup elemanlarının hastanede yatıp çıkan

arkadaşlarından dinledikleri hikayeler ve Ord. Prof. Mazhar Osman Uzman'ın kitaplarını baz alarak tamamen doğaçlama olarak yazmışlardı.

İlk şarkı "**Bu Dünya Benim Dünyam**": Deliliğin kollarına sarılmış, dünyaya serzeniş eden isyankâr bir açılış karşılar bizi. Sonrasında "**Mazhar Neyzen ve Köpeği**" ile Neyzen Tevfik'e saygı duruşuna geçiyoruz. "*Neyzen Tevfik*

gelmiş, buralarda kalmış. Bir odası varmış kendine ait. Ne zaman sıkışsa gelirmiş, dermiş ki; 'Benim vaktim geldi, ben kalacağım burada.' Bir tane de köpeği varmış. O gelince ağırlarlarmış onu, bir güzel odasına yatırırlarmış. Temiz çarşaf lar serer ağırlarlarmış. Kalırmış burada istediği kadar, sonra gidermiş." Akabinde gelen "**Burda Bizden Başkası Yok**" ile beraber farkındalığı özümseyiyoruz.

“Arkadaşım Ateş” arayış sonrası özünü tanıyıp kendi yağında kavrulmanın güzelliğini betimliyor bize. Elemanların arkadaşı olan Ali’nin hastane bahçesindeki erişemediği dutlar ile olan hikayesini **“Dut Ali”** den dinliyoruz. **“Biraz yürüdük on metre kadar beyaz dut ağacının altına geldik. Elini uzattı beyaz bir dut aldı yedi, bana gülümsedi, dedi ki; Beyaz dutlar çok güzelmiş.”** Saykodelik müziğin enteresanlığını enstrümantal bir biçimde **“Bakırköy Havası”** ile doya doya yaşattıktan sonra **“Birozdan”** la da albümü

noktalandırıyor ZeN. Bu albümün tamamı müzikten çok bize deliliğin saf nidaları ve en hiddetli duygularını vücudumuzun en derinliklerinde hissetmemize vesile oluyor.

Bu ilginç albümün kaydından sonra grup uzun bir ABD turuna hazırlanırken gitarist Murat Ertel’in babasının rahatsızlığından kaynaklı turneyi iptal etmek durumunda kalırlar. 2000’de de Mengü Ertel’in vefatı sonrası grup dağılır.

Ülkemizdeki underground saykodelik rock kültürünün bayrağını hakkıyla taşıyan ZeN, arkasında saykodelik müzik severlerin muhakkak dinlemesi gereken albümlerini bırakıyor.

Ecem Bilge YETİM

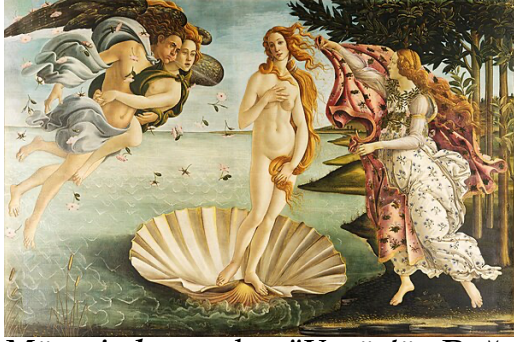
Anadolu 11/A

İtalya Floransa Gezimiz

Gezdiğim ve gördüğüm yerlerden beni en çok etkileyen ve en çok hoşuma giden yerlerden bir tanesi 2 yıl önce gittiğim İtalya'da, San Marino'nun batısında yer alan Floransa adlı bir şehirdi.

İtalya'da yer alan, turistik açıdan popüler olan bu büyük şehre gittiğimde dikkatimi çeken ilk şey neredeyse her yerde bir tür heykelin olmasıydı.

Bazıları meydanların ortasında, bazıları ise binaların üzerinde ya da binaların camlarının önündeydi ama neredeyse dikkat ettiğim kadarıyla büyük ya da küçük fark etmeden döndüğüm her köşede bir tane heykel illaki vardı. Bunu görmek beni çok mutlu etmişti çünkü sanatı bu kadar önemseyen bir şehrin olduğunu görmek, benim gibi sanata önem veren birisi için çok güzel bir duyguydu.

Müzesinde yer alan "*Venüs'ün Doğuşu*" adlı tabloydu. Bu tablodaki renklerin güzelliği ve uyumu çok hoşuma gitmişti.

Ayrıca, Floransa hakkında bahsetmek istediğim ve bence ziyaret etmeniz gerektiğini düşündüğüm yerlerden biri de katedralleri olacaktır. Yerden tavana kadar tüm duvarlar boyunca resimlerle kaplanmış olan bu katedraller kendi başlarına dikkat çekiciyken aynı zamanda katedrallerde yer alan borulu organlar ise bir diğer ilgi odağı olmuşlardı. Çıkardıkları sesler, insanı huzurlu hissettirmekle kalmıyor aynı zamanda da etrafa büyüleyici bir hava katıyordu.

Son olarak bahsetmem gereken bir yer var ki o da Roma'nın içindeki Vatikan şehrinde yer alan *Sistina Şapeli*. Birden fazla tarihi esere sahip olan bu şapel gerçekten insan üzerinde büyüleyici bir etkiye sahip. Bu şapel de eğer İtalya'ya giderseniz görülmesi gereken yerlerden biri.

Nehir TAŞKIN

Fen 9/A

Fatih Sultan Mehmet'in Troia'yı Ziyareti

Fatih Sultan Mehmet (II. Mehmet), İstanbul'u fethettikten sonra olası bir saldırı karşısında şehri korumak ve güvenliğini sağlamak için tedbirler almıştır. Bu bağlamda 1463 yılında Çanakkale Boğazı'nın her iki tarafına da olmak suretiyle iki kale inşa ettirmiştir (İnalçık, Osmanlı İmparatorluğu Klasik Çağ, 2004, s. 31).

Ege ve Akdeniz üzerinden gelecek saldırılara karşı savunma amacıyla, Çanakkale Boğazı'nın en dar yerine inşa edilen bu iki kaleden biri Anadolu yakasındaki Kal'a-i Sultâniyye (Çimenlik Kalesi) diğeri Rumeli yakasında bulunan Kilid'ül- Bahr (Kilitbahir Kalesi)'dir.

Padişah, şüphesiz bu tip savunma yapıları ve önlemlerle kurmaya çalıştığı imparatorluğu koruma amacı gütmüştür diyebiliriz. Özetle Çanakkale, "Kal'a-i Sultâniyye" adıyla, Fatih Sultan Mehmet tarafından kurdurulan dönemin önemli bir garnizon şehridir.

İleri görüşlü olan Fatih Sultan Mehmet, askerî ve siyasi başarılarının yanında ilmî alanda da Osmanlı tarihinin en üst düzey padişahlarından biri olmuştur. Okumaya olan merâkı, hocalarının katkıları ve yetiştiği ortam onu bir "entelektüel" haline getirmiştir. Osmanlı Sarayı'nda âlimlerle uzun uzun sohbet etmeyi seven, şairlere maaş bağlayan ve tasavvufa da ilgi gösterdiği bilinmektedir. Osmanlı tarih yazıcılığı onun döneminde önemli bir ivme kazanmıştır. Saray Kütüphanesi içinde Atebetü'l-Hakayık'ın iki nüshası olduğu belirtilmiştir. Büyük kütüphane de İslamî yazmalar haricinde Grekçe, Latince, Ermenice, Süryanice, İtalyanca ve İbranice yazılmış eserler toplanmıştır. Bunların dışında Büyük İskender'in hayat hikâyesine ve eski Yunan tarihine de ilgi duyan Padişah, Homeros'un İlyada Destanı'yla da kısa zaman içinde tanışmıştır.

Fatih Sultan Mehmet, Midilli Seferi sürecinde (1462), Troia'ya gelmiştir. Şehirden kalan izleri yakından görmüştür. Özellikle bölgenin konumu, şehrin deniz

ve karanın uygun bir noktasında kurulmuş olmasına dikkat etmiştir. Ayrıca, Akhilleus, Aias ve diğer kahramanların mezarlarını da ziyaret etmiştir. Bu ziyaret esnasında Padişah, Bizanslı tarihçisi Kritovulos'un aktardığına göre: *"Geçen bunca yıldan sonra bu şehirle insanların intikamını almayı Allah bana nasip etti. Düşmanlarına boyun eğdirdim, şehirlerini fethettim ve ülkelerini Mysialıların yağmasına çevirdim. Şehri kuşatanlar, Hellen, Makedon, Teselyalı ve Peloponnesos'luydu. Onların soyundan gelenleri, bunca yıldan sonra, o dönemde ve daha sonraki yıllarda biz Asyalılara küstahça davrandıkları için cezalandırdım."* diyerek Troia Savaşı'nın kendisinde bıraktığı etkiyi vurgulamıştır (Kritovulos, Kritovulos Tarihi 1451-1467, 2015, s. 203; Erünsal, Fatih'in Entelektüel Portresi, 2023, s. 54, 57, 72-73). Padişah, Troia ziyaretinden sonra Saray Kütüphanesi için İlyada Destanı'nın bir kopyasını hazırlatmıştır. Destan bugün de önemini korumakta ve Troia meraklılarının başucu kitabı olma özelliği taşımaktadır.

Fatih Sultan Mehmet gerek Çanakkale'nin kuruluşu aşamasında gerekse tarihi ve kültürel değerlerimizden olan Troia Antik Kenti ziyareti ile kentimiz belleğindeki yerini almıştır. Sultan'ın imara, tarihe ve okumaya olan merakını anlatmaya çalıştığım bu yazımı sonlandırmadan önce belirtmeliyim ki kendisi sadece yaşadığı dönemin değil sonraki yüzyıllarında sayılı entelektüel hükümdarlarından biri olmuştur. Osmanlı Tarihinin en başarılı dönemi şüphesiz onun hükümdarlığı zamanında yaşanmıştır.

İstifade edilmesi dileğiyle...

Atilla AKARCALI

Çanakkale Koleji Tarih Öğretmeni

Yararlanılan Kaynaklar:

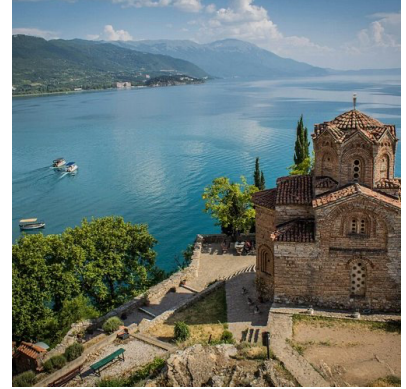
Erünsal, İsmail E., Fatih'in Entelektüel Portresi, (Derleyici: Halil Solak) Timaş Yayınları, İstanbul, 2023.

İnalcık, Halil, Osmanlı İmparatorluğu Klasik Çağ (1300- 1600) Yapı Kredi Yayınları, (Çeviren: Ruşen Sezer), İstanbul, 2014.

Kritovulos, Kritovulos Tarihi (1451-1467), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, (Çeviren: Ari Çokona) İstanbul, 2015.

Kuzey Makedonya Gezisi

İstanbul'dan başlayan yolculuğumuz uçakta bir saatten biraz fazla sürdü. Başkent Üsküp şehrine indikten sonra havaalanından bir araba kiraladık. Otele yerleştikten sonra meşhur *Üsküp Meydanı*'na gittik. Burası görüldüğünden çok daha büyük. Ve buraya Makedonya Hükümeti'nin aldığı bir kararla 2016 yılında turizm projeleri kapsamında bir sürü büyük heykel yapılmış. Bu meydana gitmenin tek yolu Osmanlı İmparatorluğu zamanından kalma köprülerden geçmek. *Ayrıca köprüünün kuzey ucu Makedon halkının, güney ucu ise bölgenin Türk halkına ait olduğu söyleniyor.*

Sonra sıra yine Kuzey Makedonya'nın gözde şehirlerinden *Manastir*'a geliyor. Evet burası aklınıza gelen ve aynı zamanda Mustafa Kemal Atatürk'ün lise eğitimi aldığı Manastir Askeri İdadisinin bulunduğu yer. Burada o kadar fazla insan yok buraya gelenler de genel olarak bu okulu görmeye geliyorlar. İdadide hem Atatürk'ün bıraktığı izler hem de Makedonya kültürüne ait öğeler yer alıyor.

Ve sonra sırada bana göre gördüğüm en güzel şehirlerden biri olan *Ohrid* yer alıyor. Öncelikle buranın yolları çok güzel. Yollar hep göl manzaralı ve ağaçlık alanlarla dolu. Ve bir tane bile büyük bina yok, evlerin hepsi müstakil, insan kendini daha huzurlu hissediyor. Burada *Old Town* diye bilinen bir yer var. Buranın kapısı sadece çok eskilerde burada yaşayan halka veriliyor. Dolayısıyla daha az kalabalık. Biz burada bulunan bir otelde kaldık ve otelin konumu müthişti: Sahile ve göle sadece iki dakikalık yürüme mesafesi. Buraya tekrar gelebilmek için bile o kadar yola katlanırdım.

Son olarak aynı Ohrid gibi sakin olan *Struaga* şehrini geziyoruz. Aslında buraya şehir denmesi biraz garip. Çünkü Ohrid ile arasındaki mesafe sadece birkaç kilometre. Burada daha çok Türk kültürü ağırlıkta. Restoranların hepsinin sahibi Türk ve restoranlarda Türk yemekleri satıyorlar.

Eğer kültür ve doğa, seyahat listenizde yer alıyorsa vizesiz olan Kuzey Makedonya'ya uğrayın derim.

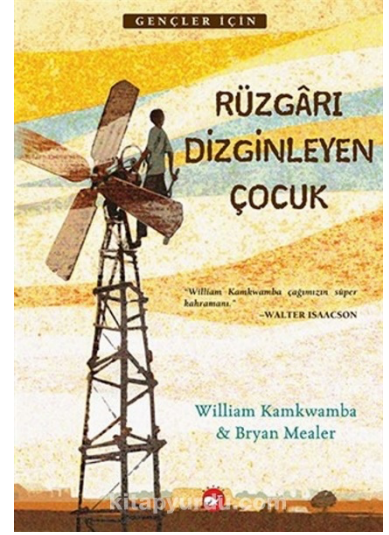
Alperen BELEK

Fen 9/A

Kitap ve Film Uyarlamaları Arasında Bir Karşılaştırma: Rüzgârı Dizginleyen Çocuk

Walter Isaacson tarafından yazılmış ve 2017 yılında yayınlanmış olan “Rüzgârı Dizginleyen Çocuk” adlı kitap, Malavi’de yaşayan William Kamkwamba adında bir çocuğun yaşam hikayesini anlatmaktadır. Gerçek bir hikayeyi anlatan bu kitap bizlere bilimin topluma etkisini, insanların kıtlık zamanında çektikleri sorunları ve farklı kıtalarda yaşayan insanların kültürleri hakkında bilgi vermekte çok iyi bir iş yapmıştır ve bununla beraber de bu kitabın filmi de izleyicilere çok büyük bir katkı sağlamıştır.

2019 yılında çekilmiş olan bu filmin kitapla kıyasla birçok farklılığı vardır. Örneğin filmde William’ın 2 kız kardeşi varken kitapta 6 kız kardeşi vardır. Kitapta genellikle William’ın hayatına ve onun yaşadığı zorluklara odaklanılmışken filmde ise William’ın ailesinin de yaşadıkları zorlukları tanıklık

etmiş oluyoruz. Kitap daha çok bizlere William’ın bilime olan sevgisini, bilim dünyasına nasıl adım attığını ve bilimin topluma katkısını anlatırken filmde daha çok kıtlığın insanlar üzerinde nasıl bir psikolojik etkisinin olduğunu görmüş oluyoruz.

Ayrıca dikkat çeken bir farklılık da filmde William’ın Khamba ile yani köpeğiyle tanışma sahnesinin atlanmasıydı. Kitapta amcasının kamyonetinden birkaç eşya indirirken Khamba ile karşılaşan William kitapta köpeğin etrafında dolaşmasından başta utanmış ve ondan kurtulmaya çalışmıştır ancak filmde böyle bir olay olmamıştır hatta köpeğine karşı gösterdiği hiçbir utanç duygusu yoktur.

Bizlere, bir çocuğun hayat hikâyesini anlatan bu kitabın ve filmin arasında birkaç fark olsa da ikisi de izleyicilerine ve okurlarına ele alınan konuyu güzel bir şekilde anlatmakta başarılı olmuştur.

Nehir TAŞKIN

Fen 9/A

Efes Antik Kenti'nde Bir Gün

Geçtiğimiz hafta ailemle birlikte Efes Antik Kenti'ni gezdik. Daha girişte ta  yollar ve s t nlar beni etkiledi. İlk dura ımız **Kureter Caddesi** oldu. Annem, buranın zamanında  hrin ticaret merkezi olduğunu söyledi. Eski insanların burada yürüdüğünü hayal etmek heyecan vericiydi.

Sonra **Celsus Kütüphanesi'** ne gittik. Dev s t nları ve detaylı i lemeleriyle muhteşem bir yapıydı. Eskiden binlerce kitaba ev sahipliği yapt  n  öğrenmek çok etkileyiciydi. Ardından büyük tiyatroya geçtik. 25 bin kişilik kapasitesiyle inanılmaz büyüktü. Burada gösteriler ve gladyatör d v  leri yapılıyormu . En  st basamağa çıkıp manzarayı izlemek harikaydı.

Son olarak **Artemis Tapınağı'** na u radık. Zamanında Antik Dünyanın Yedi Harikası'ndan biriymi  ama şimdi sadece birkaç ta  kalmış. Yine de burada olmak çok etkileyiciydi.

Efes'te dolaşırken tarihin içinde gibi hissettim. Gerçekten gidilmesi gereken bir yer.

Nihat GEREN

Fen 9/A

Aynı Rüya

(Geçen Sayıda Yer Alan Öykünün Devamı)

...Yatağının tam karşısındaki kapı hafif bir gıcırdamayla yavaşça açıldı. Kapıya doğru bakmak için başını çok az bir şekilde kaldırmasına rağmen belinin sağ tarafında yüzünü buruşturacak kadar bir acı hissetti.

"Geçmiş olsun kardeşim! Bakıyorum da kendine gelmişsin." dedi; hayatında ilk defa gördüğü, 30-35 yaşlarında, gür ve simsiyah saçlı, yuvarlak yüzlü, kahverengi gözlü, anlinin tam ortasında bariz bir yara izi olan, iri kıyım bir insan azmanı. Kimdi bu canavar misali yatağının başucunda dik dik kendisine bakan adam?

"Nasılsın? Ağrın sızın var mı canım kardeşim? Bir isteğin?"

"Sen emret dünyaları ayağına getireyim!"

Şaşırmakla beraber karşısındaki adamın kim olduğunu merak etmenin verdiği duygular arasında gelip giderken ağzından sadece "Teşekkürler." kelimesi belli belirsiz çıkıverdi. Aklında son hatırladığı, kaldırımın kenarında acı içinde kalışı ve korkuyla dolu bir kalp çarpıntısıydı.

İri kıyım insan azmanı canavar; uzun ve bir o kadar kasvetli olan hastane koridorunun bir ucunda, doktorun ağzından çıkan kelimeleri dinlerken neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağlamamak için kendini zor tutuyor ve olduğu yere yığılmamak için koridor duvarından bir eliyle destek almaya çalışıyordu.

"3 sene önce yaşadığı trajik bir kazada kaybetmiş iki kızını ve eşini." dedi doktor sesi titreyerek. Ve devam etti anlatmaya.

"İki kızının da kollarında öldüğü bilgisi var elimizde. Eşi hastaneye kaldırılmış ama maalesef hayata döndürülememiş. Bu trajedinin ardından kendisi de 2 ay kadar komada kalmış. Uyandığında hiçbir şey hatırlamıyormuş. Hayatında son kalan yakınları da zaten eşi ve çocuklarıymış. Anlayacağınız kendisinin hiç kimsesi yok. Kazadan öncesini de nasılsa hiçbir şekilde hatırlamıyor. Ne evlendiğini ne kızlarının doğduğunu ne de başka bir şey. Bir işte kendi başına çalışıp, köhne bir evde yatıp kalkıyormuş. İş yerinde ve kaldığı evin yakınında olan kişiler olup biteni biliyorlarmış ama bir türlü kendisine karısının ve çocuklarının bir kazada öldüklerini anlatamıyorlarmış. Bütün anlatılanları reddettiği

gibi etrafındakilere bazen bu saçma sapan hikâyeleri artık uydurmasınlar diye çıkışıp kavga ediyormuş.

Eşi ve çocuklarını kaybetmeden 2 sene öncesinde organlarını bağışlamış. 3 hafta önce de kendisi hastaneye gelip bir böbreğini kendi isteğiyle uygun bir kişiye verilmesi için bizimle irtibata geçmişti. Gerekli olan bütün işlemleri, prosedürleri araştırıp bu isteğinin yerine getirilmesine karar verdik. Sonrasını zaten siz de biliyorsunuz, kız kardeşinizin böbrek nakli bekliyor oluşu ve kendisinin yüzde yüz uyumlu bir donör olması neticesinde ameliyatı gerçekleştirdik. Şu anki süreç her iki taraf için iyi bir şekilde ilerliyor. Yalnız bir korkumuz var. Ameliyat sonrasında kendisi ile ilgilenen hasta bakıcıya, her uykudan uyandığında; gece yağmurlu bir havada kaldırımında yürürken arkasından birinin omzunu tuttuğunu ve belinin arkasında çok büyük bir acı hissettiğini, o acıyla beraber yere yığılıp kaldığı bir rüyayı sürekli gördüğünü anlatıyormuş”

“Umuyoruz ki bu gördüğü rüyalar kendisinde daha büyük ve daha başka bir travmaya dönüşmez” diye bitirdi doktor anlattıklarını.

İri kıyım insan azmanı canavar, gözlerinden süzülen göz yaşlarına aldırış etmeden “Merak etme sen doktor bey. Artık ona biz göz kulak olacağız. Kız kardeşimin şu an hayatta oluşu onun sayesinde. Kendisi artık bizim de kardeşimizdir.” diyerek doktorun yanından ayrıldı ve kız kardeşinin odasına ağır adımlarla koridorun diğer ucuna doğru yöneldi.

Emre YETİM

Çanakkale Koleji Özel Güvenlik Görevlisi

Nefes

Nefesim daralıyor

Bir çift el hissediyorum boynumda

Bir zamanlar beni iyileştiren bu yer

Artık öldürüyor belki

Duvarlar gittikçe birbirine yaklaşıyor

Burası iyice küçülüyor

Tahammül kalmadı kurtulamıyorum

Kurtulamıyorum

Cama vuran damlalar bir nebze sakinleştiriyor beni

Duvarlar artık hemen yanımdalar

Aralarında ezilmek üzereyim

Ellerim şimdi çok daha sıkı

Nefesim kesiliyor hafifçe

Soluklarım sıklaşıyor

Ama nafile

Hava ciğerlerime ulaşmıyor artık

Zambak'ın Çocukları

Bir varmış bir yokmuş. Yemyeşil ve dümdüz bir çayır varmış. Bu çayır ufka dek uzanmış. Sonu gelmeyen çimenlerden, her biri birbirinden güzel çiçeklerden ve göğe uzanan görkemli ağaçlardan oluşmuş. Bu çayırda bir sürü de hayvan yaşarmış ama çayırın büyüklüğünden dolayı hiçbiri birbirini bulamazmış.

Günlerden bir gün bir zambak filizlenmiş. Zambak aldığı yağmurlarla ve güneşin sıcaklığıyla büyümüş de büyümüş, sonunda kocaman bir çiçek haline gelmiş. Bu zambak tüm gününü etrafını izleyerek geçirirmiş. Bir gün arıları görürmüş, bir gün de kuşları. Kimseyi görememişse de güneşe bakarmış. Annesi gibi gördüğü güneş ona bir fikir vermiş; kendisi de bir anne olmak istemiş. Yapraklarının birleştiği yerde ilk çocuğunu oluşturmuş. Çocuğun kocaman gözleri, ince uzuvları ve süzülebileceği yaprak gibi kanatları varmış. Bu çocuk Zambak'ın polenini ve nektarını toplayıp kendine bir ev yapmış. Zambak evden çok mutlu olmuş, daha fazla çocuk istemiş. Ona bir arkadaş olması için başka bir çocuk daha yapmış.

Yıllar geçmiş, çocuklar çoğalmış. Evler, kasabalar hatta şehirler inşa etmişler. Yıllarca Zambak'tan beslenip bal üretmişler. Zambak her ne kadar fazladan nektar ve polen üretse de çocuklarının hayatlarını izlemekten mutluluk duyuyormuş. Çocukları da Zambak'ın koruması altında barış, huzur ve güven ile yaşarlarmış.

Fakat bir sabah çocuklar bir şey fark etmiş. Zambağın yaprakları eskisi kadar sert ve kapalı değilmiş. Yaşlı Zambak eski gücünü kaybediyormuş. Zambak'ın bazı yardımsever çocukları ona yardım etmek istemişler. Nektardan ve polenden tasarruf

etmeye başlamışlar. Yaprakları sağlıklı tutmaya çalışmışlar. Şehirlerin daha fazla büyümemesi gerektiğini savunmuşlar ama sayıları çok azmış. Kimse onları dinlemiyormuş. Yüksek mevkidekiler başka bir plan belirlemiş. Zambak artık bizi koruyamaz; eşyalarımızı alıp başka bir zambak bulmalıyız, demişler. Ama planlarını hiçbir zaman gerçekleştirememişler. Sürekli başka sorunlar çıkıyormuş; uçmaları için eşyalarını bırakmaları gerekiyormuş, yeni bir başlangıç yapmak bazılarına zor geliyormuş. Fazla vakitleri

de yokmuş, Zambak günde güne güçten yoksunlaşıyormuş. Yıllarca çocuklarını besledikten sonra artık yaşama enerjisi kalmayan Zambak, çocuklarının kurtulması için tüm gücüyle ayakta durmaya çalışıyormuş.

Zambağın son günü gelmiş. O gün rüzgâr süzölmek için oldukça iyiymiş. Herkes eşyalarını yüklenmiş ve taç yapraklarına tırmanmaya başlamış. Hepsi yukarı çıkmış ve süzölmeye hazırlanmışlar. Başka bir zambak bulurlarsa orada yeniden sorunsuz yaşayabilirlermiş. Rüzgârda süzölmek için zıplamışlar ama nafile, yükleri çok ağırmiş. Kimse yüklerini bırakmayı istemiyormuş. Daha kimse havalanamadan Zambak'ın kökünden çatırdamalar gelmeye başlamış. Kökler kopuyor ve Zambak yere doğru düşüyormuş. Bazıları aceleyle yüklerini bırakıp kanatlarını açmaya çalışmış ama hiçbir havalanamamış. Çocuklar Zambak ile birlikte yere çakılmışlar. Şehirlerin hepsi harabeye dönmüş, polenler havaya karışmış, nektar seller gibi akmış ve en önemlisi; onları koruyan anneleri, Zambak artık yüzünü güneşe sırtını toprağa çevirmiş. Çocuklar son bir umutla toprağın üstünde havalanmak için çırpınmışlar ama Zambak'ın üstünde esen rüzgâr, toprağın üstünde o kadar da esmiyormuş. Hepsi Zambak'ın yanına gitmiş, ona sarılıp son bir kez sevgisini hissetmişler ve çaresizce anneleriyle birlikte toprağa karışmışlar.

Poyraz KARAMAN

Fen 11/ A

Dile gelmez uzun geceler
Hepsi bir hatıra yıldız birer birer
Kalbimde bir yara ama
Öyle yara ki yarım kalmış bir sevda

Kehribar gözlerinde
Bir bakış bin ömre
Bir bakış bin ölüme bedel
Yollar ayrı fakat mühürlüsün kalbime

Yaşadığımız son günler
Bana gökyüzünden bir haber
Senin yanında olmak
Bana bir ömür yeter

Gökyüzündeki yıldızları saysan da
Benim sana olan sevgimi anlatmaya yetmez
Bedenlerimiz ayrı olsa da
Ruhun hep benimle sevgilim.

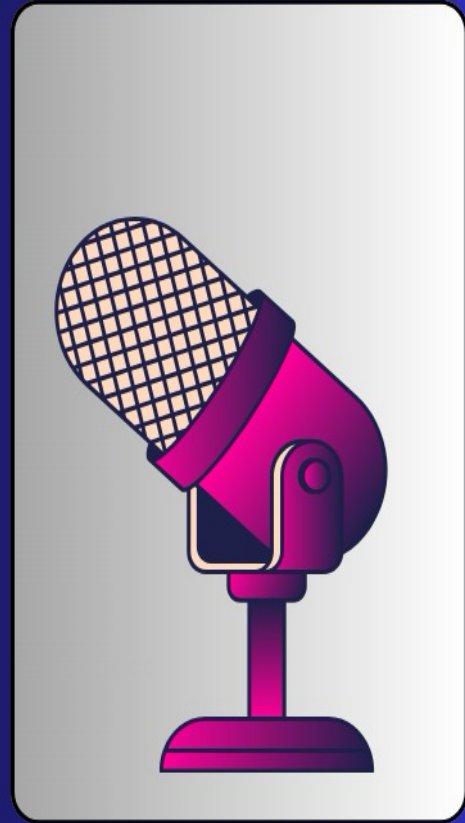
Elif ÇETKİN

Fen 9/ A

'KOLEJİN SESİNDEN'

BİR PODCAST KULÜBÜ

8 MART'TA YAYINDA